

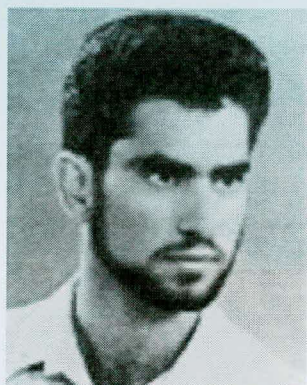

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל יעקב חן אוחנונה ז"ל

בן מרים ויוסף
נולד במרוקו
בתאריך ט' באלול תש"י 3.9.1949
התגורר בירושלים
התגייס בפברואר 1967
שרת בחיל שריון
נפל בעת שירותו
י"ב בתשרי תשל"ד 8.10.1973
נקבר בהר הרצל

אזור ד: חלקה 2: שורה 11: קבר 7:

בן 24 בנפלו

קורות חיים

יעקב, בן מרים ויוסף, נולד ביום ט' באלול תש"י (3.9.1949) בפורניוטי שבמרוקו, ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1952. הוא למד בבית-הספר היסודי "מעגלים" במושב שרשרת ובישיבה התיכונית "מרום ציון" בירושלים. יעקב היה תלמיד חרוץ ושקדן, מצטיין בלימודיו ומקפיד על הכנת שיעוריו. בבית-הספר היסודי דילג על כיתה אחת. את לימודיו באוניברסיטה נאלץ להפסיק בגלל סיבות שונות. הוא החל לעבוד בבנק "דיסקונט" בקרית-אתא ועד מהרה התחבב על כל חבריו שם. מנהל הסניף כתב עליו: "במהירות וביסודיות למד את כל העבודות שהוטלו עליו. הוא היה משכמו ומעלה, פקיד מעולה, שהועדנו לו תפקידים בכירים. הוא נשלח מטעם הבנק לקורס לדיפלומה לבנקאות ועמד בבחינה הראשונה בהצלחה מרובה. הוא היה מקובל על כל העובדים, ידיד לכולם, איש שאפשר לפנות אליו בכל עניין, ולקבל מפיו עצה טובה". יעקב היה טוב-לב, אדיב ומנומס, עדין-נפש ונעים הליכות. איש נעים-שיחה היה ורוחו טובה עליו תמיד. היה לו חוש הומור והוא אהב להתלוצץ ולהתבדח. מטבעו היה גלוי-לב, ישר-דרך ובעל מצפון. הכל הכירוהו כאדם עניו, צנוע ושתקן, שנמנע מלספר על עצמו. הוא סלד מן ההתנשאות, אהב את הפשטות והיה שמח בחלקו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

יעקב גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1967 והתנדב לשרת בחיל השריון. הוא השתלם בקורס למקצועות טנק "פאטון", בקורס למפקדי טנק "פאטון" ובקורס למפקדי טנקי "סנטוריון". על חלקו במלחמה בשנת 1967 הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". בתעודת השחרור מן השירות הצבאי הסדיר כתבו מפקדיו: "יעקב הוא מפקד טוב, אחראי, דואג לפקודיו ומסור לתפקידו".

לאחר השחרור התקבל יעקב לפקולטה למשפטים של האוניברסיטה העברית בירושלים. בשנת 1971 נשא לאישה את חברתו דינה. הוא היה בן נאמן להוריו ורחש להם כבוד רב, בעל מסור לאשתו ואב אוהב את בתו. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים חש יעקב ליחידתו ונשלח לחזית בסיני. שעות רבות נסעו אנשי היחידה על זחלי הטנקים עד שהגיעו עם שחר יום ראשון אל גדות התעלה, ומיד נכנסו לקרב. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) בשעות אחר-הצהרים תקפה יחידתו את מערכי האויב מול גשר פירדאן. במהלך הקרב פגע טיל בטנק שלו והוא נהרג במקום. תחילה נחשב כנעדר, אך לימים זוהתה גופתו והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה ובת, אב, אם, שישה אחים ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "יעקב ז"ל היה לוחם אמיץ לב ומפקד מופת, אשר הנהיג את אנשיו בקרב בקור-רוח ובגבורה, והשרה ביטחון על חייליו. נפילתו היא אבדה כבדה ליחידתנו".

משפחתו תרמה לזכרו ספר-תורה לבית-כנסת בירושלים; חטיבתו הוציאה לאור חוברת לזכר חלליה בשם "ההולכים ראשונה", ובה כלולים דברים על דמותו; בביטאון "הד הבנק" בהוצאת "בנק דיסקונט", הספידו הממונה עליו וכתב דברים לזכרו.